

Crisis Theologica

In Qva Selectiores, Et Acriores hujus, et elapsi sæculi controversiæ,
subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Crisis Theologica - In Qva Selectiores, Et Acriores hujus, et elapsi sæculi
controversiæ, subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Casnedi, Carlo Antonio

Ulyssipone, 1712

§. III. Ex Jubileo universali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84796](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84796)

Dioecetano, nam illæ confessiones Regum &c. sunt cum approbato à supremo Ecclesiæ Dioecetano, etsi non cum approbato ab hoc aut illo Dioecetano: quorum approbatio, nisi accedat speciale Papæ privilegium, & ab eo non revocetur, alias ad absolutionis valorem est necessaria. Quomodo nil contra Trident. & Pontifices, quod Regulares, quia exempti, absolvant suos, & absolvantur sine licentia Episcopi, ut etiam faciunt curati.

N. Dubitari hic posset, an privilegium à
174. Legato concessum alicui ut à quolibet absolvi possit, locum habeat etiam extra Legatiam, nam videtur privilegium personale aligatum soli personæ, non loco? Novi virum Hispani typis celebrem, qui hoc mordicus defendebat: at quia dictus Author apud me satis lusus videtur, nullatenus approbo. Patet hoc tum ex ipsorum intentione Legatorum, qui suis facultatibus uti nolunt, ubi Superiores non sunt, ne alii Episcopis, aut Prelatis Regularibus extra suam Legatiam suis, minimam conquerendi occasionem offerant. Tum quia ille eam facultate gaudens absolveretur à non approbato; nec à Legato, quia absolvens est extra Legatiam; ergo à Legato non censetur approbatus: nec à Dioecetano ut supponitur; ergo ille absolveretur à non approbato. Quare dictum privilegiū est personale, limitatum tamen ad Legatiam, ob rationem, & inconvenientiam adductas; quæ dictus Author non ponderavit.

§. III.

Ex Jubileo universalis.

SUMMARIUM.

An Regulares vi Jubilei universalis à reservatis absolvi possint à quolibet, etsi non approbato à suo Prelato, approbato tamen? n. 175.

Maximum Cruciatam inter, & tale Jubileum discrimen, n. 176.

Papa loquuntur aliter de Monialibus, aliter de Regularibus in Jubilei Bulla, n. 177.

Excipiendum, nisi Religio aliter disponat, ibid.

Maior inter Religiosos est confitendi difficultas, eo quia absolvens saepe in Superiorem eligitur, n. 178.

Superioribus valde cavendum, ne Religiosorum confessiones fiant illis intolerabiles, ibid.

Quam arduum Religiosis confitendi præceptum, ibid.

N. 175. Ita arguitur: Si Regulares nequeunt vi Cruciatæ absolvi à quolibet etsi seculari, in eo loco, quo Regularis sua peccata depo-

nit, approbato; neque poterunt à reservatis absolvi vi Jubilei universalis à quolibet etiam in Dioecesi, ubi sua peccata deponit, approbato: eadem enim utroque in casu abundat, quod eluditur Prelatorum Regularium regum; quod aditus pateat, spe Jubilei, inobservantijs religiosi. Idem, proportionem servatā, dici potest de Sacerdote absolvente, & absoluto vi Jubilei universalis. Si ergo licet Regularibus vi Jubilei universalis sine Superiorum consensu eligere approbatum à Dioecetano Episcopo, à quo absolvatur à centurijs, & calibus reservatis, licet quoque vi Cruciatæ; vel si hoc non licet, nec illud.

Pro responsione sciendum, maximum in N. ter Cruciatæ, & Jubilei universalis Bullam 176. intercedere discrimen; & omitti duobus C. de primis, quæ ex Card. de Lugo d. 20. de Pœnit. a. n. 186. trahit P. Bardi pag. 63. cent. 1. Suar. tom. 4. de Relig. tr. 4. cap. 16. num. 7. nempe, quod Jubileum semel tantum, & quidem pro paucissimis diebus, eam facultatem confitendi cum quolibet approbato à Dioecetano loci, concedit, quibus diebus elapsis, expirat. At Cruciatæ si concedit, concedit pro semper; atque adeo tollit pro semper jurisdictionem Prelatorum Regularium in sibi subditos Religiosos, quoad confessorij designationem, & approbationem. Cum ergo hoc incongruens non interveniat in Bulla Jubilei, nil mirum, quod hoc concedatur vi Jubilei, (loquor de universalis) & negetur vi Cruciatæ fieri posse. Confirmo: quia Jubileum universale gravissimis de causis totius Ecclesiæ dirisimis agitate procellis, & quidem inunctis præcipuis Religionis Catholice virtutibus, pietatis in Deum, charitatis in pauperes, & mortificationis sensibilibus, proponi semper solet. Quid ergo mirum, si Ecclesia Fidelium mater, ut oves maxime aberrantes Deo reconciliat, expandat prodigas clementiæ manus, & misericordiae ubera, concedendo à ferè omnibus, quantumcumque enormibus culpis priusnam, & ad manum in quocumque approbato ab Episcopo absolutionem? Si ergo Jubileum universale ex natura sua tam amplum est, cur in Regularibus, quibus illud quoque proponitur, limitandum, cum Regulares sint nobilissima Ecclesiæ portio?

Accedit quoque, quod inductione con-N. fter, à Jubileo limitari expresse, quod si-177. mitandum vult. Legatur Jubileum Anni Sancti sub Innocentio XII. editum die 19. In. XII. Januarij anno 1700. quod incipit, *Postularis sollicitudo*; ecce loquendo de Monialibus, & Jubi-

Jubileo illis concessio, sermonem faciens de earum Confessarijs, dicit, quod *debeant à locorum Ordinarijs ad id deputari*; non ergo in earum libertate est illos eligere: nil autem simile Jubileum dicit de Regularibus, sed unice dicitur quod possint sua peccata confiteri approbato ab Ordinario: ergo cum Bulla Jubilei non limitet Regularem ut confiteatur peccata sua alteri Regulari, aut sine sui Prælati Regularis licentia, non est cur nos limitemus. Quin si Cruciatæ & Jubileum conferantur, apparebit ex utraque, quod Regularis non possit vi Cruciatæ absolvi à quolibet approbato loci in quo absolvitur; nam Cruciatæ expresse ait Regulares quoad absolutionem subijci Prælati Regularibus: nil autem tale dicit Jubilei universalis Bulla. Hanc sententiam sustinent citati, quibus addo P. Tamburin. tom. 2. pag. 37. Felicem tom. 1. n. 1443. & alios. Hæc doctrina tenet, nisi certa sit Superiorum voluntas pro hac aut illa Religione in oppositum, quatenus huic privilegio olim renuntiavit, nec tacite consentit.

N. Demum accedit, quod cum nullum inter ardua Regularis disciplinæ præcepta sit adeo contra hominis inclinationem ac confessio; & quidem cum hoc aut illo determinato homine, cui sæpe vel antipathia naturalis, vel concepta ex motivo aliquo aversio resistit. & cum in aliquibus Religionibus, ne quidem pro reservatis absolvendis Confessor aliquis designetur; vel si designatus est, sæpe ignoratur, sed toties quoties Superior vel per se, vel per alium conveniendus: & cum inter ipsos Regulares frequentissimum sit, ut qui modò est Confessarius, sit deinde Superior, atque adeo à timido & verecundo poenitente, instante Dæmonum suggestionem, & propriæ bonæ æstimationis jacturâ, putetur in Superiorem eligendus: & cum hoc distet inter sæculares, & Religiosos, ut ait S. Bernardus, quod Religiosi tardius cadunt, & citius surgunt, atque adeo suis passionibus, & tentationibus obnoxij quoque sint ac sæculares; ob hæc, & alia gravissima motiva à paucis scita, à paucioribus ponderata, convenientissimum fuit, ut Jubileum non excluderet Regulares, sed absolvi à reservatis possent à quolibet eâ in Diocesi, ubi vivit, approbato, ut tandem miscellus ille Religiosus, verecundiæ culpabili ductus virus suum deponere posset, absque eo timore, quem diffidentia augeat; ideo P. Suar. tom. 4. in 3. p. d. 29. sect. 1. ponderat, quod quamvis Prælati possint alios casus reservare præter undecim, qui pro more reservantur; habent enim jurisdictionem ordinariam in suos sub-

Tom. III.

ditos, non tamen possunt pro libito, quos voluerint, reservare: & P. Moya tom. 1. in 3. d. 8. qu. 11. n. 17. 18. 19. scitè monet, quod Superiores faciles sint in concedendâ facultate pro reservatis. De reliquo (addo ego) periculum erit, ne novas laxas interpretationes introducant, ut accedit in Cruciatæ interpretatione. Vid. P. Mendo, P. Nogueira d. 20. P. Palao, & alios passim.

S E C T I O VIII.

Regula, & Illationes.

§. I.

Quæstio Lectoris. Responsio Authoris.

S U M M A R I U M.

Cur tam dilatata materiam limitarim? n. 180.

Minus scitur, si principia ignorantur, ibid.

Quid præstiterim? n. 181.

Abs dubio, mi Benevole Lector, si ex numero eorum es, quorum brevis summa totus Theologicæ sapientiæ thesaurus, indignaberis, quod cum in more positum sit in tam dilatata, & spinosa Confessionis materia, dissectas in dubia, & responsiones proponere quæstiones; nunc agendo de Confessarijs, eorumque approbatione, nunc de Regularibus, eorumque privilegijs; modò de Cruciatâ, modò de reservatis, atque in alias, & alias subdividere: ego neglectis hic divisionibus, & subdivisionibus, ad hoc unum me limitarim, nempe quæ approbatio sit necessaria in absolvente sæculares, quæ in absolvente Regulares. Fateor ita esse, me rem paucis conclusisse: & quod summè mihi arduum fuit, materiam adeo dilatata ad sua principia scholastico more reduxisse: quibus cognitis, facillimæ sunt illationes, & pauca dubia trita Parcemia est, si charta cadit, tota scientia vadit. Quid prodest mentem dubiolis, & responsionibus torquere? Quid de papyro in chartam, & de chartâ in papyrum, ait aliud adagium, ut familiare est vulgari idiomate Summulis, Typographos fatigare, nisi hæc ad sua principia, unde emanant, reducantur? Scietur hoc aut illud, at non scientur alia; immò nec scietur hoc vel illud, si ejus principium ignoretur. Qui ergo scire cupit, fontem petat, ubi aqua purior; non rivulos.

Ego post transcriptas Urbani VIII. Clem. N. X. Innocentij XII. Bullas, nec non Tridentini, & Cruciatæ textum, solâ duplici conclusionem totam hanc de absolutionis activæ, & pas-